

Cirila Saksida
804 Woodward Ave.
Brooklyn, N.Y. 11227
6-25-9

AN IN SPIRIT
LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, JUNE 3, 1969

STEV. LXVII — VOL. LXVII

Rockefeller ni smel obiskati Venezuele!

Levičarski študentje in njihovi podporniki so s pripravami za obsežne demonstracije in nemire pripravili predsednika ZDA Nixona ni mogel pomiriti levičarske študente, ki prirejajo demonstracije proti njemu in ZDA, kjerkoli se pojavi. V Ekvadorju je predložil študentom razgovor z njihovimi vodniki.

NEW YORK, N.Y. — Guv. N. A. Rockefeller iz New Yorka na svojem drugem potovanju po državah Latinske Amerike kot zastopnik predsednika ZDA Nixona ni mogel pomiriti levičarske študente, ki prirejajo demonstracije proti njemu in ZDA, kjerkoli se pojavi. V Ekvadorju je predložil študentom razgovor z njihovimi vodniki. Ti so to gladko odklonili. Njim ne gre za razgovore in mirno razpravljanje, ampak za demonstracije, izgrede in hujškanje proti Združenim državam.

Rockefeller je dejal: Prišli smo, da poslušamo, ne da se bomo imo! To ni veliko zalego. V Ekvadorju je prišlo do hudih izgrediv v glavnem mestu, pa tudi v pristaniškem mestu Guayaquilu. V Kolumbiji je bilo kolikor toliko mirno, hudi izgrediv pa so bili napovedani za Bolivijo in Venezuelo.

Položaj v Boliviji je bil tako napet, da si vlada, ki se že tako ne počuti preveč na trdnih nogah, ni upala guv. N. A. Rockefellerja privedi v glavno mesto. Predsednik republike ga je sprejel na nekem vojaškem letališču, odkoder je po treh urah razgovor odletel. Letališče je bilo seveda dobro zavarovano.

V Venezueli je napoved obiska tudi pognala kvišku vse levičarje in nasprotnike ZDA. Predsednik republike je pozval pod orožje 24.000 rezervistov, da bi mogel primerno poskrbeti za mir in red v glavnem mestu Caracas. V Zadnjem trenutku se je premislil in sporočil guv. N. A. Rockefellerju, da je boljše, če obisk odloži na "kak primernejši čas". Ta je predlog seveda sprejel. Odletel je na Trinidad, kjer je bil res prijazen sprejet. Od tam se je večeraj vrnil domov.

Odkritosrčen kardinal

MADRID, Šp. — Okoli 20 žen, sester in mater političnih jetnikov obletáva že cele mesece vse urade in vidne španske osebnosti, da bi jih pridobile za posredovanje v korist političnim pripornikom. Razmere v političnih ječah so namreč postale neznesne. Jetniki niso samo zaprti, so ne. Jetniki niso samo zaprti, so tudi obsojeni na počasno umiranje. Gornja skupina mater, sester in žen političnih pripornikov je na nek čuden način "ujela" tudi kardinala Enrique y Tarracon.

Kardinal se skupini ni izmikal, le njegova okolica jih ni hotela pustiti k njemu. Ko so ga obstopile in povedale svoje težobe, jim je rekel kar naravnost, da bo rad posredoval, kar bo mogel. Dodal pa je, da ima tudi sam tako velike težave z režimom, da njegovo posredovanje nima veliko vpliva.

SHOWERS
Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in hladno z možnostjo dežja. Najvišja temperatura do 70.

Novi grobovi

James Nousek
Včeraj zjutraj je po dolgi bolezni umrl poznani rojak 79 let stari James Nousek s 17621 Schenley Avenue, rojen v Clevelandu, mož Mollie, rci. Prostor, oče dr. Jamesa Nouseka, zdravnika Cleveland Clinice, in Norberta, 8-krat stari oče, brat Leone Baillis, Marie Zickes in pok. Louisa. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtek ob 8.45, v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Razgovori naj vrnejo mir in olok Curacao

WILLEMSTAD, Curacao. — Pretekli petek je prišlo na tem holandskem otoku do hudih izgrediv, požigov in uničevanja, ko so štrajkujoči delavci slišali vesti, da Royal Dutch Shell Co. išče stavkokaze. Delavstvo, v glavnem sami črnci, zahtevajo višje plače, nekako enake kot jih imajo delavci v tej industriji drugod v tem delu sveta.

Nemiri, izgrediv in uničevanje je naglo zajelo vse mesto, znano tujsko središče na otoku, ki leži kakih 60 milj od obale Venezuele. Skodo cenijo na 40 milijonov dolarjev.

Ko policija sama položaju ni bila kos, so ji prišli na pomoč holandski marini. Koncem tedna so ti dobili okrepitev iz Evrope. Tako jih je trenutno na otoku okoli 700. Vzpostavili so mir, toda ta ne bo trden in varen, dokler se vlada in delavstvo ne pomire. Delavski vodniki dolže za nemire vlado, ki da enostransko podpira družbo, proti kateri delavci štrajkajo. Zahtevali so odstop guvernerja, pa se nato delno unesli in pristali na razgovore z vlado.

Astronavt Tom Stafford kandidiral v zvezni senat?

HOUSTON, Tex. — Poveljnik vesoljske ladje Apollo 10 Tom Stafford preudarja predlog, naj bi kandidiral za zveznega senatorja v svoji domači državi Oklahoma, podobno kot napoveduje kandidaturu astronavta Johna Glenna za zveznega senatorja v Ohio.

Rdeči vpliv v Afriki se vztrajno razširja

Preko in mimo arabskega sveta prodira rdeči vpliv tudi v črno Afriko. Rusi kot Kitajci hočejo tam igrati vlogo.

LONDON, Vel. Brit. — Ko je dobil Sudan pretekli teden levičarsko vlado, se je rdeči vpliv raztegnil dalje proti jugu ob srednjem Nilu. V Egiptu je vlada tako odvisna od Sovjetske zveze, dokler traja spor med Arabci in Izraelom, da mora ustreči vsaki ruski želji. Ruski vpliv je počno zasidran v Jemenu na vzhodni strani Rdečega morja, prav tako v Adenu, nekdanji britanski koloniji, ki nadzira vhod v Rdeče morje z juga. Rdeči imajo močan vpliv v Somali na afriški strani Rdečega morja, oziroma ob vhodu vanj.

Edino Savdska Arabija na vzhodni strani Rdečega morja in Abesinija na zahodni držita z zahodnim svetom. Rdeči so razpredli svoj vpliv tudi v Alžiriji in rinejo od tam tudi v Maroko, vendar moremo tega vsaj za sedaj še vedno smatrati za zahodno usmerjenega.

Rdeči vpliv je precej močan v Gvineji, kjer je Sekou Toure po sporu z De Gaulloom iskal najprej opora v Sovjetski zvezi, pa se nato s Francijo delno le pomiril. Se vedno pa podpira levičarskega Kvame Nkrumah, ki bi rad prišel nazaj v Gano, od koder so ga vojniki pognali.

V nekdanjem francoskem Kongu se borita za vpliv Sovjetska zveza in Kitajska, republika sama pa je usmerjena hudo na levo. V Tanzaniji na vzhodni strani Afrike se uveljavlja vpliv rdeče Kitajske, ki pregleduje možnosti in dela načrte za železniško progo od morja vse do Zambije. Kitajci so pripravljene gradnjo tudi financirati.

Lesne rasti se še poznajo

BISMARCK, N.D. — Lignit je premog, ki je nastal v zadnji dobi zemeljske zgodovine. V nekaterih vrstah je še možno odkriti rasti lesa, iz katerega je nastal, zato ga tudi imenujejo lignit ali "lesovec".

Francozom ni do lastne atomske oborožene sile

PARIZ, Fr. — Povpraševanje javnega mnenja o nadaljevanju graditve lastne francoske atomske oborožene sile je pokazalo, da je 52% javnosti proti temu in le 31% za njo. Krepi se med tem misel, naj bi evropske države zgradile skupno atomsko oboroženo silo z združitvijo francoskega in britanskega programa ter s finančno podporo ostalih članic NATO.

Povpraševanje javnega mnenja je pokazalo tudi, da vidi 78% Francozov rešitev svojih domačih in mednarodnih težav, ki jih je pustil Franciji De Gaulle, v "Združenju Evrope". Tekom zadnjega volivnega boja je bilo ponovno postavljeno vprašanje tesnejše vojaške povezave Francije z NATO.

Španski in portugalski socialisti iščejo stike

LIZBONA, Port. — Na Špankem in Portugalskem si nasprotniki diktator le počasi krčijo pot v svobodo. Franso in Salazar sta že pred 30 leti sklenila pogodbo o prijateljstvu in nenapadaju, znano pod imenom Iberska zveza, nista pa te pravice priznala opoziciji. Sele sedaj sta se mogla voditelja španskih socializmov Dr. Tierno, bivši univerzitetni profesor, in portugalskih socializmov dr. Soares na tihem in po ovinkih sestati v Lizboni. Sestanek je omogočila zveza portugalskih advokatov, ki je povabila dr. Tierna na predavanje v Lizboni.

Dr. Tierno je porabil to priložnost, da se je sestel na tihem z dr. Soaresom. Je to prvi sestanek vodilnih španskih in portugalskih opozicionalcev. Portugalska policija ni sestanka prepredila, v začetku je celo dovolila, da je bil objavljen komuniké o njem, pozneje je pa svoje dovoljenje preklicala. Pogovor med obema socialistoma se je naravno vrtil okoli slikanja sedanjega političnega položaja in o ciljih, ki jih imajo španski in portugalski socialisti.

Sestanek je seveda silno zanimal vse španske in portugalske begunce po Evropi.

KOMUNISTI V ČSR BODO IZBIRALI NOVA VODSTVA

Vodstvo Komunistične partije ČSR je objavilo, da bo postopno izvedlo volitve v partijske odbore, nato pa tudi v sama glavna vodstva. Partijski glavni kongres bo prihodnje leto.

PRAGA, ČSR. — Na dvodnevem zasedanju Centralnega komiteta KP pretekli teden je Gustav Husak pokazal jasno, kdo ima vjati v rokah. Iz Centralnega komiteta sta bila pognana dr. Ota Sik, bivši podpredsednik vlade in sestavljalec načrta za gospodarsko obnovo ČSR, in František Kriegel, bivši španski borec, kasnejši minister za zdravstvo ČSR in predsednik Narodne fronte, v kateri so povezane vse bivše politične stranke pod nadzorom in vodstvom KP. Prav tako so bili izključeni pisatelj Ludvik Vaculik, sestavljalec znane spomenice "2.000 besedi", in njeni podpisniki Karel Kosik, František Pavlicek in Karel Pavlišek.

Nekateri člani Centralnega komiteta so bili le "pokarani". Husak je v govoru pred delavstvom največje tovarne v Pragi trdil, da so prosili Sika in tovariša, naj se odrečejo svojim "pogrešnim stališčem", da pa so to odklonili. Ota Sik je prišel na sejo Centralnega komiteta iz Švice, kjer predava gospodarstvo na univerzi v Baselu. Tja se je po končani seji in po izključitvi iz Centralnega komiteta tudi vrnil.

Glavni tajnik KP Husak je poudaril trdno povezanost ČSR s Sovjetsko zvezo kot najboljšo jamstvo za njeno varnost. Kritiziral je časopisje, televizijo in radio za njihova stališča v času pred invazijo in po njej. Prav tako je nastopil tudi proti "koordinacijskim odborom študentov in intelektualcev" ter jih označil za ilegalne.

Včeraj je bilo objavljeno, da bo Komunistična partija začela postopno izvajati volitve v krajevne odbore in vse nazgor do obeh glavnih odborov KP Češke in KP Slovaške na posebnih kongresih prihodnje leto. Tema kongresoma bo nato sledil kon-

DeGaullova politična dediščina se je začela topiti

PARIZ, Fr. — Zanimivo je bilo pri sedanjih predsedniških volitvah v Franciji, da se pravzaprav nihče ni hotel izrecno potegovati za DeGaullovo politično dediščino. Nenavaden umik De Gaulleja iz politike je prehodu udaril tako po kandidatih kot po volivcih. Vsi so bili zmešani. Zato se v volivni kampanji ni noben kandidat vnel za dosledno generalovo politiko, čeprav je nihče ni izrecno kritiziral — razen komunistov — in čeprav volivci niso bili razvedni, kaj mislijo kandidatje o dobi generalovega režima.

Volivni rezultati kažejo, da so se volivci opredeljevali bolj slučajno po vtisih, manj pa načrtno in organizirano. Izjemo so delali le komunisti; njihovi pristaši so šli strnjeno v volivni boj in pritegnili na svojo stran tudi svoje tradicionalne sopotnike. Ostali levičarji so se razdrobili na male kandidate, so pa brez pomena, kajti le vsaki 16. volivec je glasoval za njihove kandidate.

Nepričakovano dobro so se držali DeGaullovi pristaši. So smatrali Pompidouja za svojega kandidata in ga kar dobro podprli. Prvi vtis je celo tak, da so zanj glasovali tudi mnogi nergači, ki so zadnjič pri plebiscitu glasovali proti De Gaulleu. Bilo jim je žal, da so ga podprli, zato so sedaj pomagali Pompidouju do relativne večine. Kar je še ostalo volivcev, jim ni kazalo drugega, kot da glasujejo za Poherja. Je pa to precej pisana družba, ki ne bi mogla biti zanesljiva hrbtnica Poherjevemu režimu, ako bi njegov nosilec slučajno zmagal.

Sedanji volivni rezultati kažejo, da bo nemara le 15. junija zmagal Pompidou. Do večine mu manjka samo 6%, dočim bi Poher moral dobiti najmanj 27% glasov, da bi zmagal. Te bi mu mogli dati le komunisti, pa bi s tem Poherja spravili iz dežja pod kap. Kaj naj Poher, izvoljen po komunistih, in levičarjih, pomeni v parlamentu, ki ima še zmeraj degaullistično večino, čeprav v obliki koalicije.

To bi ga preje ali pozneje prisililo, da bi razpisal nove parlamentarne volitve. Na koga in na kaj naj se pri takih volitvah opre?

V veliko zadrego so volitve spravile komuniste. Lahko sicer pomagajo Poherju do zmage za predsednika republike, toda s tem svojega položaja v parlamentu ne bodo prav nič popravili. Tam ne bi mogli glasovati proti Poherju, ker so ga pomagali izvoliti, zanj pa jim tudi ne bi kazalo oddajati svoje glasove. Komunistični poslanci bi bili obsojeni na taktiziranje od slučaja do slučaja, to je pa zmeraj najslabša politika. Ne smejo namreč pozabiti, da imajo na svoji leviči mlado generacijo anarhistov in nihilistov, ki jih ni veliko, pa so živahni in udarni, kar komunistična partijska birokracija gotovo ni.

Sedanje predsedniške volitve imajo le en političen pomen. Pokazale so, da se De Gaulle ni posrečilo, da bi spravil francoske volivce v dve veliki politični skupini,

kot obstojata v Angliji in Ameriki. Že v dnevih njegovega režima so francoski volivci pokazali malo smisla za generalov načrt, pri sedanjih volitvah so ga pa zavrgli.

Obstoja torej nevarnost, da se bo francoska politika zopet cepila na male stranke, ki med njimi ne bo imela nobene niti poštene relativne večine, kot jo imajo na primer v Italiji krščanski demokratje. Čas za vlado strank v francoskem parlamentu pa še ni prišel. DeGaullova ustava je dala preveč oblasti predsedniku republike. Vsak predsednik bo hotel to oblast zadržati, parlament mu jo bo pa hotel iztrgati, kolikor se le da.

Doba ustavnega boja bo potekala skupaj z dobo, ko se bodo na novo formirale politične stranke. Temu političnemu toku se bo seveda upirala DeGaullova stranka, ki bo tako postala hrbtnica odpora proti reviziji ustave.

Vse to kaže, da bo postala francoska politika zelo pestra in živahna. Ali bo boljša od DeGaullova? Kdo bi imel pogum, da bi to trdil?

Iz Clevelanda in okolice

Zadnje slovo—
Člani Kluba slov. upokojencev na Waterloo Rd. so vabljeni nocoj ob 7.30 v Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd., da se poslove od umrlega člana Blaža Skoka.

Uprava išče raznašalca—
Uprava AD išče raznašalca lista za Newton Ave., Locherie Ave., Naumann Ave., Renwood Ave., Abby Ave. Tyronne Ave. Kličite 431-0628.

Krasna udeležba—
Nedeljske Spominske slovesnosti pri Lurški Mariji na Chardon Road se je udeležilo izredno veliko rojakov in rojakinj. Toliko jih ni bilo tam za tako priložnost nemara še nikoli. Msgr. N. Kunstelj je v krasnem govoru orisal žrtev teh, ki so se borili za dom in vero, ki so dali za svoje prepričanje in svoje ideale svoje življenje. Za petje in glasbo je odlično poskrbel č.g. dr. Jerko Grzinič. V navzočnosti nad 50 slovenskih narodnih noš in nenavadno velike množice teh, ki so prišli počastiti padle, je bil nato v njihov spomin pred Marijin kuop položen venec s slovensko trobojnico. Spominsko slovesnost je organiziralo DSPB Cleveland.

Prijazen obisk—
Mr. in Mrs. Louis Tomazič iz Loraina, Ohio, sta se večeraj ustavila v uradu AD. Hvala za prijazen obisk in pomene.

Seja—
Klub slov. upokojencev za Euclid ima v četrtek ob dveh popoldne sejo v SDD na Recher Avenue. Po seji bo na razpolago prizgizek.

Slovenska pisarna—
Slov. pisarna v Baragovem domu na 6394 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio 44103, vabi tiste ude Mohorjeve družbe v Celovcu, ki še niso plačali udnine za leto 1970 \$4.00, naj to čim preje store, če hočejo v redu prejeti mohorjevke na svoj dom. Slov. pisarna ima na razpolago tudi: Družinsko Sv. pismo \$8.00, "Srce v sredi" broš. \$4.00, vez. \$5.00, "Mali misal" z rdečo obrezo \$3.00, "Zavržena hči" broš. \$2.00

Seja in asessment—
Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima svojo sejo jutri ob dveh popoldne v spodnjih prostorih šole sv. Vida. Po seji zabava. Asessment bo tajnica pobirala od 1.30 dalje.

Seja—
Društvo Carniola Hive No. 493 T.M. ima jutri, v sredo, ob sedmih zvečer sejo v SND na St. Clair Avenue, soba št. 1.

Dve leti vojskovanja med Biafro in Nigerijo

LAGOS, Nig. — Preteklo soboto, 31. maja, je minilo dve leti, odkar se je Vzhodna pokrajina Nigerije proglasila za neodvisno in je zvezna vlada izjavila, da bo upor strla z vojaško silo. Vojsna se tako vleče že v tretje leto, ne da bi privedla do kake odločitve.

Pripadniki plemena Ibo se tdrovratno upirajo premoči zvezne vlade, ki dobiva orožje iz Velike Britanije in iz Sovjetske zveze. Premoč je očitna, saj ima zvezna vlada na razpolago okoli 100.000 mož, oboroženih in opremljenih z vsem potrebnim orožjem, tudi s topništvom, oklopnimi vozili in z letalstvom.

Biafri primanjkuje vseh vrst orožja, zlasti pa težkega, s katerim bi lahko nastopila proti oklopnim vozilom. Manjka ji tudi protiletalskega in vsega drugega topništva. Pred par tedni se je pogumna Sved letil s petimi malimi in slabo oboroženimi letali napadati zvezna oporišča in letališča.

Biafra se uspešno upira, četudi je od okoli 30.000 kv. milj njenega ozemlja ostalo nezasedenih komaj dobro desetino. Postopno se kažejo znaki popuščanja na obeh straneh in ni izključeno, da bo vojskovanje le končano s političnim sporazumom, ki bo Ibom v Biafri priznal dober del tega, kar zahtevajo, oni pa bodo vsaj uradno priznali, da je Biafra del Nigerije.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debever

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 108 Tuesday, June 3, 1969

Demokratske zmede na vrhovih

V Washingtonu so naenkrat postali pozorni, kako hudo je razbito politično vodstvo demokratske stranke. Dejansko bi moralo obstajati iz koalicije treh vodstev: vodstva demokratskih kongresnikov, vodstva demokratskih senatorjev in glavnega demokratskega odbora. Vsi ti trije stebri dejansko ne obstajajo.

Glavni odbor demokratske stranke je bil res izbran na zadnji konvenciji, toda obstoja zaenkrat še na papirju. Glavni ravnatelj tega odbora senator Harris se trenutno najbolj peča z mislijo, kako bi stranko reorganiziral, da ne bi več prišlo do takih škandalov, kot so bili lani na konvenciji v Chicagu. Harris trdi, da njegove ideje o reorganizaciji niso doslej našle na resen odpor. To pa še ne pomeni, da bodo končno tudi zmagale. Najtrši oreh je vprašanje, kako nabrati delegate za prihodnjo konvencijo. Dosedaj so imeli lokalni demokratski veljaki glavno besedo pri nabiranju, kar so posebno bridko občutili črni demokratje v južnih državah. Imeli so številčno večino, toda bela manjšina jih je čisto odrinila od strankinega vodstva, konvencija pa ni imela moči, da popravi črnim demokratom krivice, ki jih trpijo. Senator Harris upa, da bodo sedaj popravljene. Skrb za ravnopravnost v stranki in za red na prihodnji konvenciji ne da Harrisu toliko prostega časa, da bi se lahko posvetil političnemu vodstvu stranke. Se mora še zmeraj pečati v glanem z organizacijskimi problemi.

Razbita družba so tudi kongresni demokratje. V Predstavniskem domu jih je sicer 245 in imajo večino, toda ta večina ne pomeni praktično ničesar. Skoraj 100 konservativnih demokratskih kongresnikov, v glavnem južnih, hodi svoja pota, se bolj vnema za koalicijo z republikanci kot pa za demokratsko stranko. Tako so napredni demokratski kongresniki zmeraj v manjšini, tudi takrat, kadar z njimi potegnejo napredni republikanski kongresniki, ki jih pa ni ravno preveč. Zato se demokratski kongresniki le izjemoma najdejo pod skupno streho. Velik del odgovornosti pade v tem pogledu na predsednika predstavniskega doma McCormacka, ki ni imel še v svoji mladosti veliko smisla za red in disciplino, še manj pa veselja do organizacijskega dela. Misli, da je zadosti, ako se posvetuje z načelniki Domovih odborov in komisij. Strankini sestanki so mu zoprni in se jih izogiblje. Mož je pri svojih skoraj 80 letih postal politično naglušen, pa noče oditi, ker mu načelo senioritete varuje njegov privilegirani položaj. Dokler bo on na svojem mestu, ne bodo demokratski kongresniki postali strnjena politična skupina.

Nekaj boljše je v senatu. Tam se sedanji načelnik senator Mansfield trudi, da bi ustvaril nekaj discipline med 57 demokratskimi senatorji, toda 10-16 demokratskih senatorjev se za njegovo vodstvo sploh ne menijo. Ga pozna le takrat, kadar je tem konservativcem to potrebno ali pa imajo od strankine pripadnosti to ali ono korist. Poleg tega je sen. M. Mansfield tudi samosvoji človek in se na primer z McCormackom ne more nikoli v ničemer sporazumeti. Sloge v njihovem delu ni nobene, zato pa tudi Senat dela po svoje. Predstavniki dom pa zopet po svoje.

Vendar so demokratski senatorji toliko na boljšem, da se ne kujajo proti skupni politiki, kadar uvidijo, da to koristi njim in stranki. V ta namen se Mansfield rad poslužuje 13-članskega senatnega demokratskega odbora za politično taktiko. Ta odbor bi moral voditi politiko senatnega demokratskega kluba. Jo res vodi, toda samo takrat, kadar je očitno, da se s tem strinja velika večina demokratskih kongresnikov. Je torej odbor, ki funkcionira le ob posebnih prilikah.

Taka prilika bo sedaj. Pred Senatom je namreč "resolucija o narodnih obveznostih". To je resolucija, ki obvezuje federalno administracijo, da predhodno išče pristane Kongresa na vsako novo obvezo napram tujini. Ta resolucija je očitno naperjena proti sedanji razvadi, da administracija, odnosno Bela hiša, kar sama vodi zunanjo politiko, Kongres je pa o tem obveščala šele naknadno. Resolucija pride v senatu v debato sredi junija. Mansfield hoče demokratske senatorje že sedaj pridobiti za njo. Zato jih potom 13-članskega odbora hoče že naprej usmeriti, kako naj glasujejo.

Vsa ta zmešnjava v demokratskih vrhovih izvira iz tega, ker demokratski politiki že 16 let niso sodelovali pri vrhovnih političnih odločitvah. Pod Eisenhowerjevim režimom sta to delo opravljala takratni predsednik predstavniskega doma pokojni Rayburn in pa takrat vodilni demokratski senator Johnson. Ko je Bela hiša prišla pod demokratsko kontrolo, sta pa to delo opravljala najprej Kennedy, potem pa Johnson. Obja se pa nista ravno preveč brigala za sodelovanje s Kongresom, seveda ne iz istih razlogov. Kennedy je imel svoje, ker ga Kongres ni maral, Johnson je bila pa vsaj v prvih par letih absoluten gospodar tudi na Kapitolu.

Danes je to drugače. V Beli hiši sedi republikanec. Ni bil sicer izvoljen z večino glasov, toda razdrapanost v demokratskih vrhovih in solidnost znane koalicije republikancev in južnih konservativnih demokratov je več kot nadomestek za pomanjkanje republikanske večine v obeh domovih.

Posledica takega stanja v vodilnih demokratskih vrstah je očitna. Nixon je bil izvoljen z najnižjo manjšino, pa vendar velja njegov vpliv v Kongresu več, kot bi kdo mislil. To je tudi vir republikanske samozavesti, ki se zdi zelo pretirana, ako bi jo merili po številčnem razmerju obeh strank v sedanjem Kongresu.

BESEDA IZ NARODA

Spominska proslava

CLEVELAND, O. — Vsa slovenska javnost je vabljena, da se udeleži 8. junija slovesne proslave spomina za mučene in pomorjene domobrance, četnike in vse druge žrtve brezbožnega komunizma. Kot med drugo svetovno vojno tako še danes umirajo mladi slovenski fantje v bojih proti komunizmu. Ta, kot vse take proslave, so v spomin tem našim mladim slovenskim junakom, bili rojeni že kjerkoli v širnem svetu.

Ohranimo to nedeljo spominu našim mladim junakom. Udeležimo se sv. maše pri kapelici Matere Božje na Slovenski pristani in darujmo svojo molitev z duhovnikom skupaj za nje, kateri so žrtvovali svoja življenja za nas in ves slovenski narod. Sv. mašo za vse slovenske žrtve bo daroval preč. g. monsignor Ignacij Kunstelj, monsignor Kunstelju bo asistiral č. g. France Gaber, duhovni vodja Zveze D.S.P.B. Tabor.

Začetek sv. maše bo ob (10.30) pol enajstih dopoldne. Glede popoldanske pobožnosti bo objavljeno ob koncu sv. maše.

Tabor

Lepo slavje 45-letnice SND

EUCLID, O. — V nedeljo, 25. maja, je slovenski Cleveland praznoval eno izmed najbolj pomembnih obletnic, 45-letnico odprtja Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Pomembna je zato, ker SND je bil ves čas žarišče naših društev, kulturnih, družabnih in političnih aktivnosti v senklerskem krogu. Brez tega ponosnega doma bi bile naše organizacije tako rekoč izgubljene in bi se potikale v tujih neudobnih dvoranah, kot so se poprej. SND še danes služi svojemu namenu, dasi vsled izselitve naših ljudi v predmestja, ne več toliko kot nekoč. Kot ostale domove, ki jih je devet, mladina prevzema SND, ki ga kar dobro vodi in upravlja.

Zgodovina tega doma je zanimiva in slikovita. Ze leta 1914 se je pojavil idealist Josip Jarc, ki je osnoval pripravljalni odbor za lastno narodno stavbo. Na drugi konferenci 1916 je bilo navzočih že 36 društev z 71 zastopniki. Izvoljeni so bili sledeči direktorji: dr. Frank J. Kern, predsednik; Joseph Kalan, podpredsednik; Frank Hudovernik, tajnik; Mihael Setnikar, blagajnik. Ostali direktorji: Frank Cerne, Frank M. Jakšič, Matt Petrovič, Josip Zele, Anton M. Kolar, Louis Pirc, Ignac Smuk, Rudolf Perdan, Zofka Birk. Privož Kogoj in Frances Lausche. Ziva sta samo še dr. F. Kern in M. Petrovič.

Navdušenje za stavbo je rastlo. Vršile so se številne uspešne prireditve v korist doma. Koncem leta 1917 je bilo že nad 18 tisoč dolarjev dohodkov. Izredna delniška seja 1918 je kupila Diemerjevo posestvo za \$45,000, katerega so preuredili začasno zborovanje društev.

Maja 1922 je bilo \$40,000 v blagajni. Dobilo se je še posojila \$130,000. Brata Satkovič sta pričela graditi Slovenski narodni

dom za vsoto \$196,240. Dne 1. marca 1924 je bila velika svečanost, odprtja lepega in velikega Slovenskega narodnega doma. To so le kratki izčrpi iz dolge zgodovine doma.

Proslava 45-letnice odprtja in 55-letnica ustanovitve pripravljanege odbora se je završila v prijetnem vzdušju, z banketom, govori in pevskimi točkami. Navzočih je bilo okoli 450 ljudi, med njimi lepo število mladih. Ob tej priliki so izdali tudi lično spominsko knjigo s podatki v obeh jezikih. Dvorana in oder sta bila lepo okinčana.

Sporod je odprla skupina pevcov z ameriško in slovansko himno, nakar je predsednik doma Tony Zak imel pozdravni govor. Njemu je sledila Roberta Rotar z recitacijo "Our National Home". Potem je predsednik predstavil še živeča člana prvega direktorija dr. Franka J. Kerna in Matta Petroviča, prve zastopnike in člane pripravljanege odbora: Josepha Babnika, Franka Česna, Leonarda Poljšaka, Ivanko Shiffera, Johna Tavčarja, Franka Viranta in Antona Anžlovarja.

Dalje 12-letnega predsednika Janka N. Roglja, 25-letnega tajnika Johna Tavčarja in sedanje člane direktorija. Ti so: Anton Zak, predsednik; John Centa, podpredsednik; Frank Bavec, tajnik; Josie Stwan, blagajničarka, Julia Pirc, zapisničarica. Nadzorni odbor: Frances Tavčar, Louis Zigmund, Ulrich Lubbi, Cyril Rovanešek, June Price. Gosposarski odbor: Edi Kenik, Dan Česnik, John Perencevich, John Pestotnik, Joseph Okorn. Prosvetni odbor: Stan Mežič, John Oblak, Antonia Žagar, James Drobnič, Josie Zakrajšek, John Tavčar.

Predstavljen je bil tudi ženski odsek in več vidnih ter uglednih rojakov in tujcev. V 53 letih je bilo 144 direktorjev. Umrlo jih je med tem časom 78. Predsedniki so bili: dr. Frank J. Kern, Frank Somrak, John Marn, Frank Kačar, Joseph Skuk, Janko N. Rogelj, Chas Vrtovec, Joseph Birk, Frank Plut, Anton Zak. Tajniki SND so bili: Frank Hudovernik, Ludvik Medvešek, Erazem Gorše, Frank Kačar, Josip Skuk, Jos. Okorn, John Tavčar, Josie Zakrajšek, Frank Bavec.

Zatem je častni predsednik Janko N. Rogelj precej obširno govoril o zgodovini SND in se dotaknil vseh važnih dogodkov v tem obdobju.

Temu je sledil kratek pevski spored. Od zbora Zarja sta Ann Safred in Sophie Elersich v duetu z močnim občutjem zapeli pesem "Na mostu" in razposajeno "Kadar mimo hišice grem". Obe pesmi sta ugajali.

Kvartet Glasbene matice: Carolyn Budan, June Price, Ed Kenik in Frank Bradach so nam toplo in zvočno podali romantično "Bleda luna" in del "Venčka narodnih pesmi". Užgala je zlasti druga, ki je narodno blago. Vsi štirje so priznani pevci. Deležni so bili toplega odobravanja.

Od krožka št. 2 SNPJ sta v duetu nastopila mlada Teri Novak in Joseph Valenčič v znani poskočni "Oj, ta Polonca" in lju-bezenski "Dekle v zelenem vrtu stoji". Oba imata dobre glasove in sta se že večkrat izkazala. Na-

grajena sta bila s prisrčnim ploskanjem.

Zaključna točka je bila znana skica "Janez in Lojze", ki sta jo izvajala Johnny Pecon in Louis Trebar s svojima starima harmonikama na "knofe". V bistvu je skica dobra, ker pokaže značilnosti naših pionirskih muzikantov, toda manjka ji komičnega dialoga (razgovora) med igranjem. Ampak ljudje so se vžele temu smejali.

Cestitke so SND poslali naslednje organizacije iz Clevelanda: Pevski zbor Triglav, Progressivne Slovenke in Slovenska narodna čitalnica. Iz Ljubljane pa sledeče: Slovenska izseljenska matica, zgodovinar dr. Fran Zwitter, Tone Kozlevčar za Slovenski oktet, pisatelj Anton Ingolič, Društvo slovenskih pisateljev, Zveza kulturno-prosvetnih organizacij za Slovenijo, Slovensko narodno gledališče, direktorja Drame. Slovensko narodno gledališče, direktorja Opre, operni pevec Ladko Korošec in bivši konzul v Pittsburghu Anton Stipančič.

To znači, da ima Slovenski narodni dom mnogo iskrenih in uglednih prijateljev, ki se zavejajo važnosti naših narodnih domov v zvezi s kulturnim, društvenim in družabnim doprinosom za naše izseljence. Upamo, da bodo tudi bodoči rodovi nadaljevali z našim delom v teh domovih in gojili tradicijo svojih prednikov.

Frank Česna

Seja upokojencev - Federacija pošlje zastopnika v Washington

EUCLID, O. — Odkar smo včlanjeni v ogromni častni armadi doslužencev, se nam zdi, da se čas odvija z dvojno hitrostjo. Se predno se dobora zavemo, je že mesec okrog in smo že na pragu novega, kateri nam prinaša nove naloge in dolžnosti. To velja tudi za euclidse upokojence, ki bodo imeli ob 2. popoldne v SDD na Recher Ave. svojo redno sejo.

Po seji bodo zopet okrepčala in člansko družabno snidenje in medsebojna prijateljska povezanost.

Zadnja seja je obravnavala izlet v staro domovino in morebitne tukajšnje članske izlete. Predsednik Krist Stokel nam je zaupal, da je zanimanje za obisk domovine večje od prejšnjih let. Tisti pa, ki se letos nismo okorajžili, se bomo zadovoljili z obiski bližnje okolice te dežele, ki je tudi zanimiva. Lepo in zanimivo poročilo sta nam dala zastopnika lokalnega zborovanja Senior Citizen lige, kjer so bili navzoči tudi mestni in državni predstavniki, ob udeležbi nad 600 ljudi. Govorniki so poudarjali potrebo splošnega organiziranega nastopa za doseg upokojencev potrebnih finančnih in zdravstvenih izboljšav.

Po seji je pokazal pogrebni Jos. Zelle štiri kratke, a zanimive zvočne filme iz Slovenije: "Razgled po domovini", "Galus", "Gasperi", "Koledniki", kateri so nam odkrivali čare rojstne domovine in lepoto naše pesmi. Pogrebniku Jos. Zelletu smo hvaležni za to dobrodušno uslugo.

FEDERACIJA UPOKOJENCEV: Na seji federacije upokojencev 8. maja, kjer je vključeno pet klubov, je bil sklep, da priredimo skupen piknik na SNPJ farmi na Heath Rd. v sredo, 6. avgusta. Piknik euclidskih upokojencev je ravno tam v sredo, 9. julija. Upokojenci iz drugih naselbin ste že sedaj prijazno vabljeni, da pridete te dneve k nam v goste. Ob priliki vam bomo vrnil.

Sprejet je bil tudi predlog, da pošljemo delegate na letno konferenco Senior Citizen, katerega se bo vršila 5. 6. in 7. junija v Washingtonu. Delegiran je bil fede-

PRISRČNO SREČANJE PAPEŽA PAVLA VI. IN G. ŽUPNIKA MSGR. L. BAZNIKA PRI AVDIJENCI 9. MAJA. — Preteklo nedeljo je pri Sv. Vidu dal g. župnik msgr. Baznik poseben blagoslov vsem vernikom, kakor ga je naročil papež Pavel VI. duhovnikom ob avdijenci 9. maja. Ze v četrtek, 29. maja, je govoril mladini o prisrčnem sprejemu, ko je bil osebno predstavljen papežu, ki se je posebej zanimal zanj, da je iz Amerike prišel k blagoslovu temeljnega kamna za Slovenski zavod. Končno mu je naročil papež, naj verniki zlasti mladina zanj molijo. Kot je znano, je bil g. župnik za binkošti v Kaliforniji, zato je papeževo naročilo za blagoslov izvršil v nedeljo.

racijski tajnik William Kenick. Ta konferenca bo ukrepala, kakšne poti naj upokojenci zavzemajo, da bodo pri svojih zahtevah uspešni.

L. P.

Novice od fare sv. Križa in še kaj

HUNTINGTON, Conn. — Kot navadno tudi letos pomlad počasi prihaja k nam, cel mesec maj je bil hladen, tudi precej dežja smo imeli, kar gotovo dobro vpliva na polje. Posev lepo raste, ker je zadosti vlage.

Naša fara sv. Križa v Bridgeportu kar dobro napreduje. Gospod Armin Kurbus poučuje tečaj slovenske šole, za kar mu gre zahvala. Pomladanski farni ples je bil dobro obiskan. O tem je več poročal gospod Mali. V maju so bili tudi otroci pri preme sv. obhajilu. Zahvala gre našemu župniku č. g. Hribšku, ki jih je pripravil.

Ob priliki kronanja Marijinega kipa je bila lepa udeležba. Lepo je bilo videti majhne deklice v belih oblačilih, kakor tudi velika dekleta. Vsaka je nosila v roki lilijo, katere so po kronanju položile na oltar Marije. Na koro so prepevali lepe Marijine pesmi.

Lepo smo obhajali materinski dan. Vsak, kdor ima mater še živo, se lahko šteje k srečnim. Kaj pomeni družini dobra krščanska mati, je težko popisati. Na žalost se dobijo otroci, kateri zavrejo svoje starše, ko odrastejo. Osebo poznam žalostni slučaj matere. Oče in mati sta s težavo in s težko prisluženim denarjem postavila lepo hišo v lepem kraju. Imela sta dva sina, za oba sta poskrbela, da sta se izsolala. Eden je postal inženir, drugi pilot-polkovnik. Poslednji je hišo prodal in dal mater v dom za ostarele, kjer je moral gotovo več plačati, kot če bi imel mater pri sebi, posebno še, ker je imela po možu pokojnino. Zaton svojega življenja je preživljala med tujimi ljudmi med štirimi stenami. Letos je umrla, ko ji je bilo 86 let. Več let je bila slepa.

Zadnje čase sem čital poročila o dobrotnikih, kateri so prispevali za zgradbo Slovenskega zavoda "Slovenicum" v Rimu. Nekateri so žrtvovali kar lepe vsote. V seznamu je tudi meni osebno poznan misijonar č. g. C. Wolbang. Tudi on je precej posegel v žep, čeprav ima dosti drugih dajatev, zlasti podpira misijone v Afriki. Pri vseh teh, kateri pomagajo dobri stvari, je vidno razumevanje za to, kaj pomeni imeti v tujini nekaj svojega.

Leta 1949 sem prišel v Argentino, večkrat sem se vozil na Ezeizo k pokojnemu prijatelju Luki Milharčiću. Postaja, na kateri sem vstopil na vlak, se imenuje Constitucion, ima 11 peronov in podzemsko železnico. 12. peron je bil tedanj predsednik Juan Peron. Vsak dan je prihajalo in odhajalo na sto tisoče ljudi, nobenega nisem poznal, bil sem tujec med tujci. Vsak naš človek, katerega bi videl, bi mislil, da mi je brat. Od takrat do danes je v Argentini velika sprememba. Ker ljudje živijo skupaj, imajo možnost, da nekaj ustvarjajo. Danes imajo tam slovenske domove, cerkve, kulturna društva itd. Jo ni nedelje, da ne bi bile prireditve na raznih krajih.

Naročil sem knjigo Mrs. Marie Prinsland *From Slovenia to America*. Knjiga je zelo zanimiva, posebno za v ZDA rojene otroke slovenskih staršev. Knjiga ima več lepih slik iz Slovenije in Amerike. Vsakomur jo priporočam.

Pozdravljam vse prijatelje in znance in čitatelje A.D.!

F. Zele

"Fantje z Osme" bodo peli v Bridgeportu

BRIDGEPORT, Conn. — Pri Sv. Križu bomo imeli koncert slovenske narodne pesmi v nedeljo, 8. junija, ob 3. popoldne. Gostovali bodo "Fantje z Osme" iz fare sv. Cirila in Metoda v New Yorku.

Vabimo vse rojake, prijatelje slovenske pesmi, od blizu in daleč, naj bi se ta dan podali na pot k Sv. Križu. Ne bo vam žal!

Računamo, da bo treba žejo gasiti, za to bo prilika, in tudi za prizgizek bo poskrbljeno.

Naj za 8. junija vsa pota vodijo pod Stolp sv. Križa.

Bužek

Nad četrtino prebivalcev New Yorka rojenih v tujini

NEW YORK, N.Y. — Nad četrtino prebivalstva mesta New Yorka, starega nad 21 let, je rojenega izven Združenih držav. To ni tako čudno, če pomislimo, da je veljal New York za vrata v ZDA in je to v dobri meri še tudi danes.

V Južni in Severni Karolini je rojenih v tujini komaj eno šestnajstinko odstotka! Priseljenci tja dol ne silijo. Tudi od tistih Slovencev, ki so se ob svojem prihodu po drugi svetovni vojni v ZDA podali tja, jo je večina kmalu pobrala drugam. Velika večina si je poiskala nov dom v Clevelandu in njegovi okolici.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Z najbolj odresilno
revolucijo dela

Zadnje tedne se je mudil v Kanadi slovenski duhovnik g. Andrej Pogačar, ki deluje v Južni Ameriki v državi Čile. Kot stara dobra znanca sva sedla skupaj, obujala spomine in opisovala ceste, po katerih naju je vodilo življenje, odkar se nisva videla.

G. Andrej Pogačar je obiskal rojake v Torontu, Hamiltonu in Montrealu. Povsod so ga radi imeli in mu vse dobro želeli. Naprosil sem ga, če bi hotel odgovoriti na nekaj vprašanj, da bi odgovore brali tudi bralci Kanadske Domovine. Z veseljem je obljubil in obljubo tudi izpolnil.

Kako, da te je emigrantska pot zanesla v Čile?

"V jeseni leta 1948 smo se nekateri slovenski duhovniki na povabilo argentinskih škofov v napotili v daljno Južno Ameriko. Sprejeti smo bili v škofijo San Luis (800 km od Buenos Airesa) v notranjosti dežele. Dobil sem mesto kaplana pri stolnici, v fari, ki je štela okrog 40.000 duš. Zaradi prevelikega dela v pisarni in na koru ter zaradi vročine, ki mi je črpala moči, sem po osmih letih odšel v Čile. Na jugu dežele, v škofiji Temuco, sam ostal z dvema slovenskima duhovnikoma na fari, kjer se vedno delujem med Čilenci in Indijanci.

Ali si v Čile dosegel izpolnitev svojih duhovniških teženj? Ali ni nekaj velikega za slovenskega emigrantskega duhovnika, ko dobesedno izpolnjuje evangelsko naročilo: 'Pojdite po vsem svetu in učite vse narode.'

"Moram reči, da sem v sedanjem delu zelo zadovoljen, ker mi je dana možnost in svoboda za najrazličnejši apostolat. Z g. župnikom sva si dobra prijatelja, prav tako tudi s farani in z 'nefarani', ki imajo Slovence radi. Pravijo, da se 'Kranjci' bolj prilagodimo kot pripadniki drugih narodnosti. Čeprav sem si vedno želel pastirovati med Slovenci, vendar po 20 letih spoznavam, da je za duhovnika ves svet Gospodov vinograd. Ni lepšega kot biti misijonar, to se pravi delovati med tistimi, ki so popolnoma brez verskega pouka in brez pomoči, povrh pa še revni."

Koliko je slovenskega življa v Čile?

V Čileju ni veliko Slovencev v primeri z Argentino ali Severno Ameriko in Kanado. Večina je v Santiagu. Pri nas nimamo nobene slovenske družine. Na severu in na jugu je pa precej močna kolonija Hrvatov staronaseljencev."

Ali je Južna Amerika res zrela za revolucijo? O tem že dolgo pišejo in govorijo po vsem svetu, a revolucije še ni.

"Res je, da se veliko govori o 'revoluciji' v Južni Ameriki. Vendar mislim, da ta ni mogoča iz več razlogov. Naj navedem samo dva. Združene države imajo tam doli svoje interese. To je močan razlog proti revoluciji. Drugi razlog je vojska, ki je važen činitelj v vsaki državi. Vojska ni navdušena za revolucijo. Brez smisla je računati z možnostjo, da bi se ljudstvo moglo uspešno zoperstaviti vojakom. V nekaterih državah, kot npr. v Čile, je pa že prišlo do velikih

sprememb v prid revnega ljudstva."

Ali ne delajo Cerkev v Južni Ameriki krivico tisti, ki jo skušajo istovetiti z bogatimi konservativno-reakcijskimi sloji?

"Cerkev v Južni Ameriki je z nekaterimi izjemami v veliki večini revna. Prav zato sva z mojim škofom na potovanju, da bi dobila kaj pomoči za našo škofijo. Pa ne za zidavo stolnice, ki je bila leta 1960 ob potresu porušena, pač pa za dušno pastirstvo v smislu vatikanskega koncila. V sredi revščine, ki tare množice, stopajo toliko bolj v ospredje nekatere bogate škofije ali fare, tako zlasti v Argentini, Peruju, Braziliji in Kolumbiji, a so to osamljeni primeri. Na splošno, zlasti še pri nas, Cerkev deli uboštvo s svojimi verniki. Časopisje in ves aparat občil radi uprabljajo za Cerkev politične oznake: konservativni, napredni itd. Če pa gledamo na splošno, pa moramo priznati da Cerkev v Južni Ameriki krepko dela, da se osvobodi preteklosti, ki je ne more nihče obojati z današnjimi merili. Morda je v južnotlatinski Cerkev več koncilskega duha in dinamizma kot v Evropi. Znano je, da se je Vatikan zelo pohvalno izrazil glede pastoralnega načrta čilenskih škofov. Če je pa kje še kakšen reakcionaren ali konservativen element, je to samo znak, da je Cerkev tudi človeška ustanova." (Drugič pa drugi del intervjuja.) P. M.

X. slovenski dan

Na sejah Društva Slovencev se že dolgo razgovarjajo, kako bodo tudi letos pripravili SLOVENSKI DAN. Radi bi naredili kaj lepega in pripunega za vsakega, ker bo letos že deseti. Kakor že nekaj let bo tudi letošnji na zadnji nedelji v mesecu juliju, ki bo letos 27. Kot je že navada, bolj učeno bi rekli tradicija, bo tudi letos dopoldne sv. maša pri kapelici na Slovenskem letovišču, da se bodo tako udeleženci spomnili in v molitvi Bogu priporočili vse žive in mrtve Slovence. Kulturni program X. SLOVENSKEGA DNE bo pa popoldne na običajnem prostoru letovišča.

O programu in pripravah bomo sproti poročali in opozarjali Slovence od blizu in daleč, naj si zadnji nedelji v mesecu juliju prihranijo za obisk slovenskega dne.

Por.

Pogled z odra

Pot do odra je bila nekoliko daljša, zato naj bo tudi ta uvod do "pogleda" malo bolj razsežen.

Prijetno smo bili presenečeni, ko nam je pevovodja g. Nace Križman povedal, da so Slovenci v Windsorju povabili pevski zbor "Vrba" na gostovanje. Ze nekajkratni smo gostovali pri rojakih izven "domačega" Toronta in vedno smo bili presenečeni nad gostoljubjem in nad odprtostjo slovenskih rojakov v Kanadi in Ameriki. Vedno smo spoznali nove obraze, nove značaje, nove prijatelje. Povsod so bili veseli, da smo jim prinesli našo — slovensko pesem. Tako smo v petek, 23. maja, zvečer v skoraj več razpravljali o gostovanju v Windsorju, kot pa vadi-

li pesmi, ki smo jih pripravili za to sezono. Domenili smo se, da se peljemo v osebnih avtomobilih, ker je voznja z avtobusom predraga; znano pa je, da kulturne organizacije nimajo ravno preveč denarja. Posebno še ne take, kot je naš zbor, ki sloni na čistem idealizmu. Pevec bi se sicer raje vozili z avtobusom, ker pridejo na mesto spočitni in imajo ponavadi med vožnje vsele zabave s petjem. Počutimo se kot velika družina. Toda, če ne gre, pač ne gre.

V soboto, 24. maja, smo se vkrcali v svoja prevozna sredstva in jo vsak po svoje mahnil proti cilju. Ze na cesti smo se dohitevali, si mahali v pozdrav in vsi skupaj komaj čakali, da se zberemo v Windsorju. Vsak po svojih močeh smo dosegli cilj — češkoslovaško dvorano, ki pa na žalost še ni bila odprta. Nekaj časa smo se potepali po mestu, nazadnje pa smo se vrnili v dom in tam že našli domačine, ki so dvorano odprli, nam pa postregli z odlično večerjo. Tako smo se za nastop tudi telesno dobro pripravili. Med tem smo tudi zvedeli, da je dvorana, ki je pripadala češkoslovaški skupini, sedaj last Slovencev iz Windsorja. Bili smo še bolj veseli in kar počašeni, da gostujemo pri odprtju novega slovenskega doma v Windsorju.

Ze pred pričetkom je bila dvorana napolnjena in peveci smo se kar težko odločili, da se postavimo na oder, saj je bilo na moč prijetno kramljati z domačini v dvorani. Posebno znanci, ki se že dolgo niso videli, so si kar naprej segali v roke in se pozdravljali z veselimi vzkliki.

Slednjič je bil zbor na odru za zavoso, ki se je po kratkih nagovorih in pozdravih razgrnila. Iz dvorane so nas pozdravili pogledi poslušalcev, ki so nam vlivali popolno zaupanje. Med izvajanjem pesmi so nas pogledi božali in v marsikakem očesu se ja zasvetila solza. Bog ve, kam je zaplavala misel za temi orosenimi očmi. Morda domov, na vas, v tih pomladni večer, ko se je z bližnjega hriba začela tiha pesem o domovini, o svobodi, ali tožba o neizpolnjeni ljubezni. Ob šaljivi pesmi so se pogledi zvedrili in oči nasmehnila. Ljudje so poslušali s srem, kar s celim telesom so vpjajali akorde. Vedeli smo, da smo svoje poslanstvo dosegli, saj smo prejeli največjo nagrado, ki smo si jo mogli želeli. Priznanje je sijalo iz vsakega očesa. Ploskanje po končanem sporedu je to potrdilo, saj kar ni hotelo ponehati. Nikomur na odru ni bilo žal za trud in čas, ki smo ga vložili v vaje.

Po kratkem odmoru je zasedel oder domači orkester, peveci pa smo se porazgubili po dvorani in se drenjali na plesišče. Razpoloženje je bilo na višku in niti zavledli se nismo, kdaj je minil čas. Kar prehitro smo se morali posloviti od prijaznih rojakov z željo, da nas še kdaj povabijo v svojo veselo družbo.

Mogoče bomo pozabili obraze in ljudi, ki smo jih srečali v naglici, toda slike, ki smo jih videli z odra, ne bomo pozabili nikoli. Pevec

Na obisku pri Slovencih
v Windsorju

Iti na obisk je vedno nekaj prijetnega. Dvakrat lepo in prijetno je, če človek obišče dobre in prijazne ljudi. Tistega, ki ga obiščeš, navadno presenetiš vsaj z malim darom.

Tak obisk so naredili v soboto, 24. maja, pevke in pevci iz Toronta in Hamiltona v Windsorju, ko so obiskali tamkajšnjo slovensko naselbino. Mali dar, ki so ga ponesli rojakom, pa je bila slovenska pesem.

Slovenci v Windsorju imajo že staro društvo "Zvon", ki je pred leti lepo pel. Ravno v letošnjem maju je to društvo prišlo do svojih lastnih prostorov. Kupili so svoj dom, ki je bil prej last Češkoslovakov. Dom je na 1367 Drouillard Rd. Obisk pevškega zbora "Vrba" je nekaj začetek sezone v lastnih prostorih, ki so dovolj veliki in v vsakem pogledu izredno praktični. Dom obsega dvorano, kuhinjo, galerijo, velik oder in še veliko sobo za točenje pijač. Poleg Doma je še velik prazen prostor, ki bo lahko služil za igrišče ali pa za parkiranje avtomobilov.

Goste iz Toronta je ob prihodu sprejemal in pozdravljaj predsednik društva "Zvon" g. dr. inž. Stane Bah. V kuhinji je pomagala aktivna gospa Martinčičeva. Organizacijo pevškega koncerta je imela na skrbi tudi gospa Fister.

Pređen se je oglasila z odra slovenska pesem, je nagovoril zbrane predsednik dr. inž. Stane Bah. V svojem pozdravu je izrecno omenil prvega predsednika društva Zvon g. Zeljko-ta, dalje dolgoletnega predsednika g. A. Kreča ter goste iz Toronta in Hamiltona. Ko so peveci odpele zadnjo pesem, jim je dvorana priredila stoji ovacije, kakršnih še niso doživeli. Gdč. Grebenčeva pa je izročila pevovodji g. Nacetu Križmanu šopek rdečih nageljev.

Po pevskem koncertu se je razvil prijeten družabni večer. Vsi prostori Doma so bili res polni in med ljudmi vseh starosti, ki so prišli v Kanado v različnih dobah — pred 40 leti, pred 20 leti ali pa pred 2 leti, se je razvijalo pravo prijateljsko in družinsko razmerje. Ko je orkester dal ljudem malo odmora, je predsednik dr. S. Bah dal besedo g. Petru Markešu iz Toronta, ki je v imenu obiskovalcev nagovoril gostitelje. V govoru je najprej pozdravil rojake v Windsorju in jim čestital, da so si ustvarili svoj lasten dom, ki bo dom družabnosti, petja in slovenske besede njim in njihovim potomcem. Poslušalci so govornika prekinjali z navdušenim ploskanjem.

Kratek je bil ta obisk, a bo ostal vsem v najlepšem spominu. Ob slovesu so mnogi obljubili, da bodo prišli na procesijo sv. Rešnjega Telesa in na X. slovenski dan na Slovensko letovišče pri Boltonu. Vsem Slovencev v Windsorju, ki so pripomogli, da sta bila gostovanje in obisk tako prijetno doživeti, najlepša hvala! Por.

Telovska procesija
na Slovenskem letovišču

V nedeljo, 8. junija, bo na Slovenskem letovišču vsakoletna slovenska procesija z Najsvetejšim. Kot vsako nedeljo sedaj v poletju, bo sv. maša tudi letos ob pol poldne, nato pa procesija po letovišču. Naj bi bila tudi letos to najštevilnejša verska manifestacija Slovencev v Ontariju in sploh v Kanadi. Na svidenje!

Čestitke k graduaciji

TORONTO, Ont. — Poznani naš rojak inženir Božo Golob je v četrtek, 22. maja, graduiral na University of Waterloo in dobil Master's Degree of Applied Science in Management and Systems Engineering. Je član Association of Professional Engineers of Ontario. Dela kot Manager and Development pri podjetju Timberjack, kjer delajo avtomatizirane stroje za rezanje gozdnih dreves, v mestu Woodstock, Ont. Eaton, Jale in Town je kupila Timberjack l. 1968.

Božo Golob se je po gimnazijski maturi leta 1941 vpisal na ljubljanski univerzi. V juniju 1942 so ga Italijani z drugimi

študenti vred naložili na znani vlak internirancev, katerega so partizani na Verdu nad Vrhniko ustavili in internirance "rešili" iz vlaka. Nekatere so takoj pobili, nekaj jih je šlo v partizanske edinice; večino so pa odgnali v delavske brigade na Kočevskem. Med temi je bil tudi Božo Golob. Po daljšem času se mu je posrečilo pobegniti ter študij nadaljevati. Po odhodu od doma je preko Italije in Španije prišel v Kanado, pa se po začetnih težavah vpisal na torontsko univerzo, na kateri je dobil Bachelor's Degree. Po daljšem presledku se je nato vpisal na University of Waterloo, na kateri je sedaj graduiral z odličnim uspehom.

Božo, prijatelji iz Toronta! Ti k uspehu izrekamo prisrčne čestitke! P. A.

L. Ambrožič st.:
OBLJUBA DELA DOLG

LXXIX

Ko premišljujem tista leta po prvi svetovni vojni, pa vse tja do druge, ko smo v trdem delu brez kakega stokanja popravljali in urejali vse tisto, kar smo v vojni zamudili, kar nam je vojna preprečila in pokrnila, pa se mi vseeno zde to v vsem življenju nekako najlepša leta. Po trdem celodnevem delu sem po večerji sedel na bicikel in šel na sejo, sestanek ali kak razgovor največ gospodarskega značaja. Prosvetno delo sem takrat že opuščal in prepuščal mlajšim močem. Nič me ni to utrudilo, pa naj je bila to seja šolskega odbora, sestanek sadjarjev, celodnevna seja cestnega odbora v Ljubljani in potem razne družbe v kamnolomih za pripravo gramoza, iskanje voznikov, delavcev in drugo ali pa občinska seja ob nedeljah po zorni maši. Poleg brige za dom in družino sem vse to delal in odhajal na seje in sestanke z veseljem in nekimi posebnimi idealizmom.

Nikdar nisem nič pogodrnjal ne čez to ne čez ono, le občinske seje ob nedeljah so mi bile nekako odveč. Vedno sem priporočal županu, naj bi to nekako preuredil, da bi bile nedelje proste. Saj drugače res skoraj ni bilo časa za kake svoje privatne in družinske zadeve. Če so opazili, da si sposoben in voljan, so kar grabili po tebi in te naravnost izrabljali. Tako sem bil tudi imenovan porotnikom. Skoraj tri tedne sem bil zaposlen s tem v Ljubljani v justičnih prostorih. Povem pa, da to ni bil kak prijeten posel. Za to mesto bi morali biti izbrani zelo brihtni, vestni, pravični in skrajno razsodni ljudje. Da bi res znali razsoditi med obtoženci in pričami, med sodnikom, državnim pravnikom in zagovornikom obtoženca. Kako dolgo smo po končani sodnijski razpravi sedeli na porotniških sejah, da smo vsaj približno ujeli v eno zanko vest, pravičnost in paragraf. Za prestopnega človeka to ni prijetna stvar.

Vendar pri takih preizkušnjah človek mnogo pridobi. Čez čas, kdaj ravno, ne vem, so v Jugoslaviji poroto ukinili. Prav. Naj sodijo sodniki, ki so zato študirali in prakticirali, pa imajo že v mezinjih vse paragrafe. Ne rečite, da godrnjam čez tiste čase. Ne, prav nasprotno. Tudi v tem se je kazala pravica, demokracija in prava ideja, ker so bili tudi na taka mesta klicani preprosti ljudje. Tako smo se že skoraj vračali počasi nazaj v prvotne čase na Gosposvetskem polju, ko je bil razsodnik kmet. Seveda so danes časi vse drugačni in bi to bilo nemogoče. Hočem le poudariti demokracijo, v kateri smo se nahajali v tisti dobi. Ne dolgo prej so bili za taka mesta posebni izbranci-mogočniki in

marsikaka razsodba je izpadla nepravilno. V mnogih ozirih je pri tem igrala vloga strankina pripadnost, kakor tudi revni in bogati, pa verni in brezverniki. Tako vsaj so mi takrat pripovedovali starejši, ki so prišli pred menoj na ta svet. Ti starejši ljudje so hvalili, da je sedaj več pravice in zadovoljni so bili.

Pri takih in enakih zamudah mi je delo doma zastajalo in zopet je bilo treba z marsičem pohiteti, da smo zamujeno nadoknadili. Tiste čase, ko so me več ali manj zamujale javne zadeve, je največ trpelo mlado drevje, ki je potrebovalo stalne oskrbe, in čebelarstvo. Marsikako drevcesce je padlo, ker ga je obžrl voluhar ali se zažrl vanj črv. In marsikak roj čebel, včasih celo veliki, iz "Znidaršiča" mi je pobegnil, ker se oče na žnidaršiče niso dosti razumeli in tudi niso dosti pazili nanje. Oče so imeli opravka le s krajčiji in le nanje so se spoznali tako natančno, da sem se jim včasih prav čudil; saj so se kar pogovarjali z njimi. (Dalje sledi)

Moskva bi se rada
merila z New Yorkom

MOSKVA, Rus. — Arhitekti se morajo odlikovati z veliko domišljijo, drugače ne bi mogli ustvariti ničesar novega. V Moskvi so se vrgli na poseben posel: hočejo mesto spremeniti v pravi gozd nebotičnikov, med njimi bodo imeli najvišji kar po 500-600 nadstropij! To bo seveda šele v prihodnjem tisočletju. Ze v prihodnjem desletju bo pa Moskva dobila prvi nebotičnik s 100 nadstropji. Do l. 1972 bo postavljen nebotičnik s 60 nadstropji. Mestna uprava je med tem prepovedala vsako stavbo, ki bi imela manj kot 9 nadstropij.

Usoda teh načrtov bo najbrže podobna usodi moskovske palače narodov. Na najlepši točki mesta so v Moskvi postavili še pred prvo svetovno vojno izredno lepo cerkev Kristusa Odrašenika. Ko so komunisti prišli na oblast, niso mogli cerkve prenašati in so jo podrli. Deželi so o-

CLEVELAND, O.

Zenske dobijo delo

Dental Assistant
Personable, some typing and bookkeeping experience. Preferably a resident from St. Clair—Addison Road area for your own convenience. 31 hour week, off Wednesdays, half day Saturday, paid holidays. Will train. Call 391-5300 for interview. (x)

Clerk-Typist
Good with figures, 3 or 4 days per week, permanent. Must have previous job references. Pleasant air-conditioned 2-girl office. E. 55th St. Call 321-2759 after 4 p.m. (108)

Gospodinjo iščejo
Gospodinjo k starejšemu voškemu iščejo v Euclidu, severno, blizu Lake Shore Blvd. Za pogoje kličite od 8. ž. do 5. pop. tel. 481-1049. (111)

Iščemo kuharico
ali kuhinjsko pomočnico za čas od 1. popoldne do 8. zvečer. Smo jo pripravljeno izučiti.
SORN'S RESTAURANT
EN 1-5214 (x)

Moški dobijo delo

Help Wanted Male
Three young men for machine shop. Speak some English.
Pal-Vin Machine & Mfg. Co.
1419 E. 40 St. (108)

Delo dobe
Trije mladi moški dobe delo v strojni tovarni. Morajo govoriti malo angleško.
Pal-Vin Machine & Mfg. Co.
1419 E. 40 St. (108)

znani, da bodo na njenem mestu postavili palačo narodov, ki bo višja, večja in lepša od prejšnje cerkve. V Moskvi se je hitro raznesla vera, da iz tega ne bo nič. Komunisti so se ujezili in začeli takoj delati načrte za palačo. Pa se vse skupaj ni premaknilo, akoravno so režimovci radi razkazovali načrte vsem turistom prav do začetka druge svetovne vojne. Po Stalinovi smrti je bil ves načrt pokopan. Ljudska vera je zmagala.

Namakanje se širi
COLUMBIA, S.C. — Umetno namakana področja v Južni Karolini so se tekom zadnjega desetletja po obsegu površine več kot potrojila.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

Lastnik prodaja
3-družinsko hišo z velikim dvoriščem nasproti cerkve sv. Vida, na 6018 Glass Ave. Kličite 391-0073. (111)

Hiša naprodaj
Bungalow, 4 spalnice, predeljena klet, zgotovljena razvedrila soba, priključena garaža, blizu šole in bus linije. Kličite lastnika po 6. uri KE 1-5443. -- (109)

E. 208 St.
Pri E. 200 St., in Trebec Ave., nove zidane hiše, ali aluminijasta obloga, dvodružinska, 3 vzorce na izbiro. Cena od \$38.000 naprej.

Euclid-Chardon Hill okolica
Zidan semi-ranch, 3 spalnice, 1½ kopalnica, garaža za 2 kare, dobro zgrajena. \$32.900.

Zidan bungalow
V fari sv. Gregorija v South Euclid, čiste 3 spalnice, polna klet, rekreacijska soba, garaža. \$23.900.

UPSON REALTY
499 E. 260 St. RE 1-1070 (110)

V najem
4-lepe čiste sobe na tretjem nadstropju se oddajo dvojici ali upokojencu. Istotam se prodajo okenko steklo v okviru (66x64), mizarska miza in orodje. Oglasite se osebno na 646 E. 162 St. zgoraj.

INAPRODAJ
Neff Rd. — Lake Shore Blvd. moderna hiša za dve družini 5-5 in garaža za dva avta.

Nottingham Rd.—Lake Sh. Blvd.
moderna hiša za dve družini 5-9 in garaža za dva avta.

V Geneva Ohio
bungalow šest sob, kot nov, vdelana peč in dishwasher, na novo karpeterano, zavese in druge posebnosti. Zahtevajo \$15.000. Za podrobnosti kličite

J. KNIFIC REALTY,
820 E. 185 St. 481-9980

Naprodaj
Stiristanovanjska hiša v dobrem stanju na E. 73 St., severno od St. Clair Ave. Kličite 431-6798 pred 2. uro. (x)

Prodaj
Deset akre zemlje. 3½ akre grozdja v Madison, Ohio. Kličite 481-6798 pred 2. uro. (x)

Zidana hiša naprodaj
bungalow tipa, šest sob, tri spalnice, poploščena kopalnica, 1½ garaža, v lepi naselbini v Euclid. Cena \$29.900. Kličite 481-1345. (110)

POZOR
Kadar nameravate kupiti ali prodati vašo hišo, lot, prazno zemljo ali farmo, kličite nas. Točna postrežba
JOHN KNIFIC REALTY
481-9980 820 E. 185 St. (Tues.x)

Hiša naprodaj
Enodružinska — kolonialna, 3 spalnice, garaža, na E. 148 St. pri Lake Shore Blvd. Cena \$13.300.

KINKOPF REALTY CO.
30825 Euclid Ave. 944-7900 (112)

POSLUŠAJTE SLOVENSKE PLOŠČE

VSAKO SOBOTO OB 2 POPOLDNE NA CHIN-FM 101, TORONTO. ODDAJA "ZELELI STE-POSLUŠAJTE" VAM PRINAŠA CENTRAL NEWS, NAJVEČJI DISTRIBUTOR ZA PLOŠČE, KNJIGE IN CASOPISE V KANADI. Za informacije pišite na

CENTRAL NEWS & VARIETY
256 Augusta Avenue
Toronto 2B, Canala Telefon: 924-5370

JANEZ JALEN:

VOZARJI

"Cesar zmaguje in Klemenu ne bo nič ludega," se je tolajala kakor roža brhka Lenka.

Potem je zapadel sneg in pritisnil je mraz. A časopis in z njimi vred vozarji so še znerom zmagovali. Lenko je zaskrbelo, če Klemenu ne bo mraz, ko je za vse, zoper dež in zoper zimo, vzela sabo furmanski burnus. Sicer je bil res povsem nov in lepo moder, da se je Klemen kar postavil v njem, kaj prida mraza pa ne bo držal tisti burnus.

Vsi sveti so bili leta 1812 tudi pri nas že beli. Pod Broscem sta se ustavila Ovenek iz Zilovnice in njegov gant Matija, ki je hodil v ljubljanske šole, pa ga je grede, ko je šel s suknjarskega sejma, oče peljal domov na grobove. Student je večinoma molčal. Bil je moder in je vedel, kaj se za neizkušeno mladino spodobi. Ko so pa vozarji le preveč zamodrovali in se sklicevali na tiskano besedo, je pripomnil, čeprav šele samo sedemnajstleten, kakor že učen profesor, kar je kasneje tudi bil, pa še dokaj več: "Papir je potrpežljiv in ga nič ni sram. Še ne zardi ne, čeprav napišeš nanj največjo laž."

Vsi so se spogledali in obmolknili.

Prvi se je spet oglašil Ožbov iz Bohinja, ki ni vedel, da Matija študira: "Ovsenek! Tvoj fant bo pa za furmana kar prebrihten." Ni čisto prav napovedal ali pa še dokaj premalo. Matija Cop je kasneje zavozaril, ne s konji, pač pa s svojo učenostjo, kakor pred njim izmed Slovencev še nihče ni, pa za njim, menim, doslej tudi še nihče ne. Le škoda, da parizaja ni utegnil potegniti na vrh klanca, ko mu ga je prezdodaj Sava izpodnesla.

Sredi novembra je pa na nizek sneg — saj so komaj dobro sani stekle — pritisnil mraz, da je zajec mater iskal. Kljub še vedno zmagovitim poročilom je Lenko zaskrbelo za Klemena. Nič več se ni znala od srca zasmejati. Pa če bi šele vedela, kaj je bilo res, bi se ji bilo od groze zmešalo.

Napoleonove vozarje so še vedno gnali naprej, čeprav so jim padali konji, dokler jim ni ne-

kega dne ceste zastavila in zamašila v neredu in mrazu izpred Moskve bežeča in tepena armada. Vozarstvo se je moralo obrniti. Zmedlo se je in razšlo. Vsak je po svoje skušal čim prej nazaj grede doseči most čez reko Berezino. Klemenu so med zadnjimi popadali drug za drugim vsi štirje konji. Njih mrhovino so ne pečeno, samo dobro osmojeno, do golih kosti — saj dosti mesa se jih ni več držalo — ogledali sestradani vojaki. Tudi oficirjem, ne glede na žaržo poročnik ali general, ki jim je še pred kratkimi meseci kurešina in pečenka ostajala, crkovina ni utegnili nič smrdeti. Ljudje že od nekdanj vedo povedati, da so v deželi mrtvih vsi enaki, v tepeni, zmrznjeni, sestradani armadi pa se sarže kar pogube in postane človek volk. Klemen, ki se mu je včasih vzdigovalo, če je le slišal govoriti o konjskem mesu, se je zgrda završal — saj stepsti se ni mogel več, ni imel moči — za košček svojega zadnjega konja, tistega, ki je bil hud, pa je najdlje držal. Spekli so ga pa še kar precej dobro na ognju, ki so ga kurili z razbitim parizarjem.

"Sedaj je pa do konca dognano," se je vdal v usodo Klemena in se na pol bos, v raztrganem in ožganem, nekdanj tako lepo modrem furmanskem burnusu, uvrstil v procesijo umirajočih, ki so od mraza cepali kakor muhe od jesenskega hladu.

Kozaki! Kozaki! Kozaki!
Ta smrtna groze polni klic je privršel od zadaj nekje, se prevalil in valovil prek njihovih glav v nedogled naprej, je umirajočo kačo človeških teles kakor z bičem ošvrknil in pognal, da je za kratek čas hitreje stopila. Med prvimi, ki so zaustavili korak, je bil tudi Markov Klemen iz Krnic. Lončarjeva Lenka bi svojega brhkega in močnega fanta — z eno samo roko je odnesel parizar — več ne spoznala. Bila ga je sama kost in koža. Ni mogel več. Saj se je zadnje tri mesece, ki jih je presegel v sedlu, hoje skoraj odvalil. Neobrit, narahlo bradat,

umazan in raztrgan, je že hotel stopiti iz vrste, sesti v sneg in počakati, da se zgodi božja volja. Pa mu je dahnila na vrat gorka konjska sapa. Ozrl se je. Konj je obstal in pridrušeno zarezgetal. Kakor bi se srečala v najhujši stiski — kar sta tudi v resnici bila — dva brata, sta oba, človek in žival obstrmela. Spoznala sta se v sredi zmrznjene Rusije Markov Klemen iz Krnic na Kranjskem in Markov Muri, storjen v opažu Markovega konjaka. Tisti konj, s katerim se je hotel Klemen postaviti pred Lončarjevo Lenko, pa je moral zapreči namesto njega staro kobilo, ki je bila naravnost lepa, s vsemi svojimi leti in svojo počasnostjo, v primeri s sedanjim opešanim Murijem. Kakor bi zagledal ves svoj rojstni dom in vse domače, je Klemn objel konja okrog vratu in zaihtel in zajokal, da bi se tudi trdemu kamnu smilil, če bi kateri gledal izpod zmrzlega snega. Hvala Bogu, da so Murija Francozi rekvirirali. Vsaj še senco doma doživi, preden ves opešan in sestradan zmrzne v tujini. Pa res Bog ve, kaj dela.

Naenkrat je Muri dvignil glavo, se ozrl nazaj proti sedlu, iz katerega je omahnil razcapan oficir in obvisel za nogo v stremenu. Klemen si je vse prizadejal, da bi rešil Murija mrličeve teže — če je znal še prav soditi, je imel polkovnikove navšive — pa mu ni uspelo. Kljub temu mu ni še povsem zamrla skoraj že ugasla iskra upanja. Če ne more z otrdelimi rokami odmotati mrtvega polkovnika, pač odreže streme, sede sam na konja in doseže most čez Berezino, pa bo skoraj že doma. Grede, ko je iskal in poiskal v žepu krivec, se mu je kakor bledlo iz svetega pisma povzelo, da je bolje jezdit z enim samim stremenom v življenje, kakor pa pustiti neodrezano roko v skobcu in čakati, kdaj pridejo in te sramotno pobijejo kakor ničvrednega psa, ki se je po svoji trmasti neumnosti ujel namesto lokave lisice. Tepec!

Res se mu je posrečilo. Odrezal je streme in mrlič se je zmrznjen kakor trkelj zavalil v sneg. Pa kaj ko ni imel več toliko moči, da bi se dvignil v sedlo. Saj bi mu tudi nič ne pomagalo. Čez kratek čas je tudi Muri zropotal v sneg, začel zajemati sapa in mlo pogledovati Klemena.

"Sedaj je pa zares vsega konec," se je zavedel Markov desetnik. Omahnil je še sam v sneg, objel spet konja okrog vratu, jokal kakor otrok in začel izdihajočega Murija na na pol odprti gobec poljubljati, kakor ne zna nobena mati svojega dojenčka tako nežno na ozka uestca. Kaj se dogaja v široko izhogeni gazi za njim, ga ni več za-

nimalo. Le to je vedel, da bo do zadnjega diha branil Murija in ga ne bo pustil, ko pogine, še gorkega razrezati, malo opraziti in pogoltači. Obraza niti dvigniti ni hotel več. Slišal je pa, da je hrup za njima za kratek čas narasel, potem se je pa naglo oddaljil naprej proti Berezini. Tega

pa ni mogel vedeti, da risto pomagali malo hitreje stopiti umirajoči Napoleonovi armadi kolozaki niti ne kak drug oddelek ruske redne vojske. Muziki so bili, ne kaj prida oboroženi. Niso imeli namena ubijati. Hoteli so samo prestrašiti sestradano, bos, razcapano, zmrzujočo in

pravzaprav brez boja tepeno vojsko mogočnega, hinavsko demokratskega samosilnika Napoleona. Vsaj malo naj jim vrnejo za vse hudo, ki ga jim je tjuven grede prav ta ponosna in, bi rekel, do zadnjega gumba skrbno opremljena armada prizadajala s trdimi rekvizicijami, dokaj več pa še z neopravičljivimi nasilnostmi. Klemen je sam še čakal, kdaj se mu zasadi kozoška sulica v hrbet.

Res je obstal jezdec tik za njim. Klemen je tesno objel Murija, ki je prav ta trenutek izdihnil in se počutil kar nekako srečnega, da bo z domačim konjem vred umrl tudi sam. Bo vsaj eden domačih pri njegovi

smrti, se mu je že na pol bledlo. Klemenovega hrba se je res dotaknila sulica: "Jezus, Marija in sveti Jožef, stojte mi čb strani ob zadnji uri" — je še na hitro vzdihnil, kakor ga je bila naučila izreči že kot otroka rajnica mama Anca, nekdanja sloveča Podlipnikova Ančka — in čakal sunka. Res se ga je spet dotaknila sulica, pa ne z ostrim, s topim koncem. Hkrati je Klemen zaslišal prijazno in povablivo besedo: Vstavaj, brat!

Klemen je v smrtni stiski, pravzaprav že z onega sveta, spustil Murijev vrat in se z na pol mrtvim očesom po strani ozrl, kdo ga z bratom ogovarja. (Dalje prihodnje)

1886 — 1967

V blag spomin

OB DRUGI OBLETNICI
ODKAR JE V GOSPODU
PREMINUL NAŠ LJUBLJENI
SOPROG, OČE, STARI OČE
IN BRAT

Louis Ižanec

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 3. junija 1967

Ti v zborih nebeških prepevaj zdaj slavo, mi v sveti ljubezni s Teboj smo vsak čas, kjer stvarnik je Tvoje neskončno plačilo tja s svojo priprošnjo pripeljal še nas.

V Kristusu nam sije upanje blaženega vstajenja od mrtvih, da nas, ki nas žalosti usoda smrti, tolaži obljuba prihodnje nesmrtnosti. Prošnjo prinašamo v hvalo Tebi Gospod. Sprejmi jo za dušo, ki se je danes spominjamo.

Za ujoči:

soproga MARY,
sin LOUIS, snaha ANN,
vnuka JAMES in JOHN

Cleveland, O., 3. junija 1967.

KOMAJ SPODOBNO — Oskrbnik katedrale sv. Pavla v Londonu se je lotil pomladnega čiščenja kipa kraljice Ane kar z metlo.

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE — S. W. VIC. of Pulaski and 63rd. 5 da. week — Mon.-Fri. \$22 week + Friendly woman preferred. 581-7452

(108)

BUSINESS OPPORTUNITY

DONUT SHOP, national franchise. Terrific Vol., Net \$30-\$35,000. Must sell due to illness. ST 8-2535 bet. 2 and 6.

(108)

REAL ESTATE FOR SALE

BY OWNER
9-Room Brk Bung., 5 bdrms. 2½ baths, 2 car gar., fin. basmt. pan. den. Mid 20's. Lovely area. Call 379-7726

(108)

BY OWNER
1x5 — 1x6. Modern apartments. Tile baths and kitchens. Wall to wall carpeting. Extra lot. Price reasonable. 626-6394.

(108)

VIC. 60th — KOMINSKY

Owner. 6 rms. deluxe Georgian. 3 Bdrms., ceramic tile bath & pwr. rm. Ceramic Tile Kit. — Natural Fireplace. \$28,500. RE 5-1854

(108)

PRI VAJI — V športni šoli v Sofiji in Bolgarskem se vežbajo v vseh vrstah sporta, tudi v boksu, kot vidimo na sliki.

ZAKONSKA SREČA — Pevec in igravec John Davidson in njegova mlada žena Jackie v zadovoljivem trenutku njuni jadnici, ki sta jo zasidrala nekje ob obali Kalifornije za kratek odmor. Na kopnem živi mladi par v lepem, velikem domu na 2 in pol orala obsegajočem zemljišču.

NAROCITE SVOJIM DOBRIM OČETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očetovski dan

dne 15. junija 1967

Naročite telefonično: 431-0628

Naročite pisмено:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORN
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmoderneje vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolice izpolnite izretek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO